

A Miskolci Törvényszék dr. Sóczó Réka Ildikó (3530 Miskolc, Hunyadi u. 4. fsz. 2. szám alatti székhelyű) ügyvéd által képviselt Zöld Kapcsolat Egyesület (3525 Miskolc, Kossuth utca 13.) felperesnek, a dr. Szurovecz Zoltán kamarai jogtanácsos által képviselt Pest Megyei Kormányhivatal (1052 Budapest, Városház utca 7.) alperes ellen egységes környezethasználati engedély tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében, amely perbe a Jarovinszkij Ügyvédi Iroda (1051 Budapest, József nádor tér 12., eljáró ügyvéd: dr. Jarovinszkij Igor) által képviselt HCM 1890 Zrt. (3508 Miskolc, Fogarasi u. 6.) I. rendű alperesi beavatkozó és a Márton és Társa Ügyvédi Iroda (1062 Budapest, Lendvay utca 22/II., eljáró ügyvéd: dr. Nemes Dénes) által képviselt Nemzeti Népegészségügyi Központ (1097 Budapest, Albert Flórián út 2-6.) II. rendű alperesi beavatkozó az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott, - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bíróság felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi felperest fizessen meg alperesnek 15 napon belül 100.000.- (egyszázezer) forint perköltséget.

Kötelezi felperest fizessen meg I. r. alperesi beavatkozónak 15 napon belül 411.000.- (négy száz tizenegyezer) forint perköltséget.

Kötelezi felperest fizessen meg II. r. alperesi beavatkozónak 15 napon belül 40.000.- (negyvenezer) forint perköltséget.

Kötelezi felperest fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására – a felhívásban közölt módon és időben – 30.000.- (harmincezer) forint eljárási illetéket.

A bíróság megállapítja, hogy 130.411,- (egyszázharmincezer-négy száz tizenegy) forint állam által előlegezett fordítási díjat az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A bíróság a közigazgatási eljárás iratanyaga, felperes keresetlevele, alperes és I. és II. r. alperesi beavatkozó kérelmei, valamint a per egyéb adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

- [1] Az I. r. alperesi beavatkozó az Envicare Környezetgazdálkodási Tanácsadó és Szolgáltató Kft. megbízottja útján 2015. február hó 27. napján a miskolci telephelyére cementgyártási tevékenységre egységes környezethasználati engedélyezési eljárás iránti kérelmet terjesztett elő.

- [2] A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztálya (továbbiakban: elsőfokú hatóság) a tárgyi tevékenységre vonatkozó egységes környezethasználati engedély kiadásához összevont környezeti hatásvizsgálati és egységes környezethasználati engedélyezési eljárás lefolytatásának szükségességét állapította meg. A lefolytatott eljárás eredményeképpen az elsőfokú hatóság a 2015. november 27. napján kelt 5734-87/2015. számú határozatával (továbbiakban: alaphatározat) az I. r. alperes beavatkozó részére a Miskolc 0115/8-9, 0115-104, 0156-5, 0115-14, 41581, 41593, 41594/1-2, 41595, 41596 helyrajzi számok alatti telephelyén – 2020. november 30-ig érvényes – egységes környezethasználati engedélyt adott a határozatban foglalt feltételekkel.
- [3] Az elsőfokú hatóság határozatában – többek között – rögzítette, hogy az I. r. alperesi beavatkozó a hagyományos tüzelőanyagok (szén, földgáz) mellett nem veszélyes hulladékok fűtőanyagként történő energetikai hasznosítását, valamint a hulladékok anyagában történő hasznosítását is tervezi, éghető, nem veszélyes hulladékok, biomassza jellegű hulladékok, gumiabroncs, anyagukban hasznosuló vashordozó és egyéb hulladékok (salak, pernye, iszap) hulladékanyagok vonatkozásában. Rögzítette azt is, hogy az I. r. alperesi beavatkozó jelen engedélye alapján hulladékgazdálkodási, hulladékkezelési tevékenységet nem végezhet. A hulladékok hasznosítása csak az adott hulladéokra vonatkozó, eredményesen lezárult hulladékgazdálkodási engedélyezési eljárást követően végezhető, amikor a hulladék hasznosításra vonatkozó hulladékgazdálkodási engedély az egységes környezethasználati engedélybe beépítésre kerül és az jogerőssé vált. Ezzel egyidejűleg a hatóság megállapította a külön hulladékgazdálkodási engedélyezési eljárás eredményes lezárását követően - az energetikai célú hasznosításra átvehető hulladékok körét és mennyiségét, az anyagában történő hasznosításra átvehető hulladékok körét, mennyiségét és az ezekhez kapcsolódó kikötéseket, továbbá a hulladék együtt égetésre vonatkozó szabályokat.
- [4] A határozat levegőtisztaság-védelmi szempontból leszögezte, hogy az I. r. alperesi beavatkozó az I. klinkerkemencén átalakításokat hajt végre, a tüzeléstől a véggázkezelésig bezárólag. Mind az alacsony NO_x kibocsátású égő, mind az alternatív tüzelőanyagok alkalmazása kedvezőbb NO_x kibocsátást eredményez az alacsony porkibocsátás folyamatos biztosítása során. A II. klinkerkemencénél 2003-ban megtörtént az elektrofilter átépítése zsákos portalanítóra, az átépítésre kerülő I. klinkerkemence és a II. klinkerkemence esetében is a füstgáz a zsákos portalanítóra érkezik és a portalanítás után a kéményen át távozik a légtérbe, a zsákos szűrőben összegyűjtött filterport a termelési folyamatokba vezetik vissza. A nitrogén-oxid vegyületek kibocsátásának csökkentésére ún. SNCR szelektív nem-katalitikus technológiát alkalmaznak, mellyel a NO_x kibocsátás határérték alatt tartható. Megállapításra került továbbá, hogy a cementgyártás során minimális a kéndioxid kibocsátás ezért nem tervezik olyan technológia bevezetését, amely a kéndioxidot csökkentené.
- [5] Rögzítette a hatóság, hogy az I.r. alperesi beavatkozó a jogszabályban előírt rendszerességgel immiszióméréseket fog végezteni akkreditált mérőszervezetekkel, illetve a P9 és P10 számú forrásnál folyamatos immisziómérő rendszert fog üzemeltetni a levegőterheltségi szint határértékeiről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló 4/2011 (I.14.) VM rendelet (a továbbiakban: 4/2011. VM r.) előírásainak megfelelően. Annak igazolására, hogy a technológia nem okoz határérték feletti légszennyezettséget a környezetben évenkénti immisziómérést írt elő a hatóság. Emellett a levegő védelméről szóló 306/2010. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 306/2010. Korm. r.) alapján megállapította, hogy védőövezet nem jelölhető ki csak bűzszenyezéssel járó tevékenység esetén. Megállapította továbbá a dokumentáció alapján, hogy a cementgyári tevékenység újrakezdése és a hozzá kapcsolódó szállítás a lakókörnyezetben nem jelent környezeti kockázatot, nem okoz a megengedett egészségügyi határérték feletti szennyezést, illetőleg figyelembe vette, hogy I. r. alperesi beavatkozó cementgyári

Miskolci Törvényszék
102.K.700.021/2020/57. szám 3

tevékenysége során alkalmazott technológiai eljárások, műszaki megoldások megfelelnek az elérhető legjobb technika követelményeinek.

- [6] Közegészségügyi hatáskörben eljárva a határozat rögzítette, hogy levegővédelmi szempontból a hatásvizsgálati dokumentáció szerint a létesítményben folytatott tevékenység során a légszennyező források által kibocsátott légszennyező anyagok (NO₂ illetve PM10) nem jelentenek környezeti kockázatot az érintett hatásterületen, illetve a terjedés számítással meghatározott koncentráció értékek a jogszabályban előírt egészségügyi határértékek alatt maradnak. A létesítmény területi elhelyezkedése, a környező településektől, védendő létesítményektől való távolsága, a szennyező anyagok kibocsátásának mérséklésére, a szennyezés megelőzésére tett intézkedések alapján megállapította, hogy megfelelően megválasztott üzemállapot mellett a közvetlen hatásterületen egészségügyi határérték túllépés egyik légszennyező anyag tekintetében sem fog bekövetkezni. Megállapította továbbá, hogy a hatásterület helyén a helyi mérésekkel megállapított alap levegő terheltség a légszennyező pontforrások kibocsátásával együtt sem haladja meg az éves légszennyezettségi határértéket. A létesítményben keletkező hulladékok kezelése, a hulladékgazdálkodás a vonatkozó jogszabályok szerint megoldott. Környezet-egészségügyi szempontból az egységes környezethasználati engedélyezési dokumentáció várható kockázatokat nem tárt fel, az üzem működése közegészségügyi szempontból nem kifogásolható.
- [7] Az I. fokú hatóság figyelemmel a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 314/2005. Korm. r.) 22.§ (1) és (2) bekezdésében foglaltakra a tevékenység volumenére és a várható környezeti kibocsátásra hat hónapig tartó próbauzem tartásáról rendelkezett.
- [8] Az alaphatározat kibocsátását megelőzően I.r. alperesi beavatkozó által megbízott Envicare Kft. 2015. augusztus 07-én „nem veszélyes hulladékok klinker égető kemencében, valamint salakok cementmalomban történő hasznosítása” tárgyában hulladékgazdálkodási engedély kiadása iránti kérelmet terjesztett elő az elsőfokú hatóságnál. Az elsőfokú hatóság az eljárást megindította, melyről azonban az ügyfeleket nem értesítette. 2016. január 26. napján BO/16/1640-1/2016. számú hivatalos feljegyzésben rögzítette, hogy eljárást indított a 2015. november 27. napján kelt 5734-87/2015. ügyiratszámú alaphatározat módosítására. Leszögezte, hogy a határozat módosítására irányuló eljárás célja az I. r. alperesi beavatkozó által a cementgyár alaptechnológiájához kapcsolódóan tervezett, nem veszélyes hulladék hasznosítására vonatkozóan hulladékgazdálkodási engedély kérelmének előterjesztése. A feljegyzésben hivatkozott a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 29.§ (1) bekezdésére, (4) bekezdés b) pontjára, amelynek alapján mellőzte az ügyfelek értesítését tekintettel arra, hogy a határozat módosítására irányuló eljárást egyszerű megítélésű és nyolc napon belül arról döntés hozható.
- [9] Ezt követően az elsőfokú hatóság a 2016. február 01. napján kelt BO/16/1640-2/2016. számú határozatával (továbbiakban: módosító határozat) az I. r. alperesi beavatkozó kérelme alapján a nem veszélyes hulladékok hasznosítására vonatkozóan indult hulladékgazdálkodási engedélyezési eljárást, valamint a cementgyártási tevékenységre kiadott egységes környezethasználati engedély hivatalból történő módosítására irányuló eljárást egyesítette és az I. r. alperesi beavatkozó, mint engedélyes részére a miskolci telephelyen cementgyártási tevékenységre kiadott egységes környezethasználati engedélyt módosította rögzítve, hogy az alaphatározatban foglalt engedély egyebekben változatlanul érvényes, a módosító határozat kizárólag az alaphatározattal együtt érvényes.

- [10] Alperes jogelődje, az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség az OKTJ KP/4114-18/2016. számú végzésében a cementgyártási tevékenységet engedélyező alaphatározattal,
Miskolci Törvényszék
102.K.700.021/2020/57. szám 4

valamint az ezen határozatot módosító határozattal szemben előterjesztett jogorvoslati kérelmekre tekintettel az eljárásokat a Ket. 33/B.§ (1) bekezdése alapján egyesítette.

- [11] Alperesi jogelőd a 2016. szeptember 14-én kelt OKTF-KP/4114-37/2016. számú határozatával az 5734-87/2015. számú alaphatározatot részben, a rendelkező részt és az indokolást érintően megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta, valamint a BO/16/640-2/2016. számú módosító határozatot helybenhagyta. Megállapította többek között, hogy az I. r. alperesi beavatkozó által végezni kívánt cementgyártásnak a hulladékhasznosítási tevékenységgel (hulladék együttégetéssel) történő végzése a 314/2005. Korm. r. 1. melléklet 50. pontjában és 2. melléklet 5. 2. pont alpontjába is besorolható. Alperesi jogelőd a hulladék együttégetést a cementgyártás szerves részének tekintette és a tevékenység környezetre gyakorolt hatását a tervezett együttégetéssel együtt vizsgálta. Erre tekintettel volt szükség a határozat rendelkező rész I.1 pontja megváltoztatására.
- [12] Alperesi jogelőd határozatában a levegőtisztaság-védelem kapcsán rögzítette, hogy a tevékenység levegőterhelését a 2 db klinkerkemencéhez kapcsolódó P9 és P10 jelű pontforrások határozzák meg. Hivatkozott arra, hogy az I. r. alperesi érdekelt telephelye környezetében a levegőterhelés különösen a szálló por tekintetében igen magas, ezért szükséges az eljárás megindulásakor hatályos 306/2010. Korm. r. 7.§ (1) bekezdésében foglaltak vizsgálata. A jogszabályi rendelkezés alapján jelen eljárásban a c) pontban foglalt feltétel teljesülése kapcsán a hatóság vizsgálta a miskolci automata mérőállomások 2012-2014. közötti éves átlagértékeit, szállópor (PM10 legmagasabb érték 35,2 nano /m³) és nitrogéndioxid (NO₂, a legmagasabb érték 25,2 nano/m³) tekintetében és ezek egyike sem haladta meg az éves egészségügyi határértéket. Az egy évre átlagolt szállópor és nitrogéndioxid transzmisszió a fenti levegő terheltségi értékhez hozzáadva sem lépi át az éves egészségügyi határértéket (mindkét szennyező anyagnál 40 nano/m³). Mindezek alapján megállapította, hogy az I. r. alperesi beavatkozó igazolta a 306/2010.Korm. r. 7.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti feltételnek való megfelelést.
Megállapította továbbá, hogy a módosító határozat engedélyezte ugyan az alternatív tüzelőanyagok hasznosítását a határozatban megadott mennyiségben, azonban a módosítással a teljes tüzelőanyag igény nem növekedett meg, így a tervezett tevékenység környezeti levegőt terhelő hatásai nem növekedtek. Utalt továbbá arra, hogy a 306/2010. Korm. r. alapján védőövezet nem jelölhető ki csak bűszennyezéssel járó tevékenység esetén.
- [13] Felperes fellebbezéséhez mellékelte Steiner Ferenc szakértő véleményének levegőtisztaságvédelmi kifogásaival összefüggésben kifejtette, hogy a cementgyár telephelye és Kistokaj település között nem található mérőállomás, ezért az az állítás, hogy a telephely és a Kistokaj település között szállópor tekintetében nem volt olyan év, amikor a napi határérték túllépések száma nem haladta meg a 4/2011. VM r. 1. melléklete szerint megengedhető 35 alkalmat, ebben a formában nem értelmezhető.
Hivatkozott továbbá arra, hogy a határozat „Próbaüzemre vonatkozó előírások” és a „Mérésre, nyilvántartásra és adatszolgáltatásra vonatkozó előírások” részében szerepelnek az immisszió mérésre vonatkozó előírások. Utalt arra, hogy az Alföldi utcai állomáson 2014-ben valóban a megengedettnél nagyobb számú (26) határérték túllépés volt, ugyanakkor ugyanebben az évben az I. r. alperesi érdekelt telephelyéhez közelebb található Lavotta utcai állomáson egyetlen túllépés sem történt. Alperesi jogelőd megítélése szerint az I. r. alperesi beavatkozó azért választotta ki a 2014. évi adatokat, mert ez jellemezte leginkább a jelenlegi állapotot. 2011-ben már nem működött

a cementgyár, mégis ebben az évben kiugró volt a levegő terheltség, abban az évben mért magasabb szállópor és nitrogéndioxid koncentrációk nem köthetők az üzem tevékenységéhez. A megadott adatsorokat elemezve megállapítható, hogy több olyan év is volt, amikor az üzemelő gyár mellett is alacsonyabb értékeket mértek, mint a leállítást követő időszakban.

Rögzítette továbbá, hogy a határozatban próbaüzem került előírásra, mely többek között annak ellenőrzésére szolgál, hogy a határozatban megállapított kibocsátási határértékek üzemszerű

Miskolci Törvényszék

102.K.700.021/2020/57. szám 5

működés közben teljesíthetőek-e. Ennek során vizsgálni fogják a BAT-határozat szerinti megfelelést.

- [14] Alperesi jogelőd fentiekén túlmenően megállapította, hogy az elsőfokú hatóság eljárási hibát vétett, amikor a hulladék hasznosítási engedélyezési eljárást nem egyesítette a még folyamatban lévő cementgyártási tevékenység engedélyezésére irányuló eljárással és indokolatlanul két önálló eljárást folytatott le. Rámutatott arra, hogy a Ket. 33/B.§-a nem tesz különbséget a kérelemre indult és hivatalból indított eljárások között, ezért az eljárások egyesítésének nem volt akadálya.
- [15] Fenti határozattal szemben felperes és az OZ GmbH keresetlevelet terjesztettek elő.
- [16] A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. október 12. napján kelt 12.K.27.777/2016/63. számú ítéletével az OZ GmbH keresetét elutasította, továbbá jelen per felperesének keresete alapján lényeges eljárási jogszabálysértésre hivatkozással alperes határozatát az elsőfokú alap-, és módosító hatósági határozatokra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.
- [17] Az előterjesztett felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria 2019. január 30. napján kelt Kfv. II. 38.094/2017/23. számú ítéletével a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.27.777/2016/63. számú ítéletét az alperes határozatát az elsőfokú határozatokra is kiterjedően hatályon kívül helyező és új eljárás lefolytatására kötelező rendelkezése és a hozzá kapcsolódó illeték- és perköltség fizetésre vonatkozó rendelkezések tekintetében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Ezt meghaladóan az OZ GmbH keresetét elutasító rendelkezést hatályában fenntartotta.
- [18] A Kúria ítéletében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által hatályon kívül helyezési okként értékelt kereseti kérelmet elkészttség okán el kellett volna utasítani, a határidőben előterjesztett keresetet el kellett volna bírálni, így az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására kötelezte.
- [19] Felperes az alapeljárásban el nem bírált keresetlevelében kérte az alperes határozatának az elsőfokú hatóság alap-, és módosító határozatára kiterjedő hatályon kívül helyezését. Keresetlevelében előadta, hogy a HCM és a közvetlen közelében lévő lakóházak között védőtávolság (védőterület) nincs. A hulladék együttégető gyár beleépült a több generáció óta lakott lakókörnyezetbe, a védőtávolság hiányával az I. fokú határozat egyáltalán nem foglalkozik és a másodfokú határozat is csupán megállapítja, hogy a védőtávolság az elsődlegesen vizsgálandó szempontok között van, de erre a határozat mégsem tér ki. Utalt arra, hogy az országos építésügyi szabályzat 1000 méterben határozta meg a védőtávolságot, amit annak idején nem tartottak be. Az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII.20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) 38. §-a foglalkozik a védőterület kialakításával, mely szerint annak megállapítása és kijelölése esetenként az illetékes szakhatóság feladata és kötelessége. Álláspontja szerint a megtámadott határozatok jogszabálysértőek, mivel nem a volt gyár újraindítását engedélyezték, hanem a meglévő gyár lényeges átalakításával mindkét kemence hulladék együttégetésére adtak engedélyt teljesen új eljárás keretében, anélkül, hogy a védőtávolság kérdésével foglalkoztak volna, holott

környezethasználati engedély akkor adható, ha a jogszabályokban meghatározott feltételek mindegyike megvalósul a teljesség elvének megfelelően.

- [20] Felperes keresetében hivatkozott továbbá arra, hogy a hatóság tévesen foglalt állást a levegő jelenlegi terheltségével és azok további romlásával kapcsolatban. Utalt arra, hogy I. r. alperesi beavatkozó az engedélyezési eljárás során hiányosan nyújtotta be a légszennyezési adatokat, azok pótlása, kiegészítése nem történt meg. Mindezek alátámasztására szakértő kirendelését kérte. Sérelmezte, hogy az előírt próbaüzemet és egy évig az immisszió mérést csak a PM10, NO₂

Miskolci Törvényszék

102.K.700.021/2020/57. szám 6

komponensekre írta elő, holott a gyár működése és Miskolc immissziós adatai joggal támasztják alá, hogy a tevékenység SO₂ kibocsátása igencsak jelentős levegőtisztaság-védelmi szempontból. Az SO₂ kibocsátás immissziós mérése elengedhetetlen a próba- és normál üzem alatt is. Idézte a határozat 16. oldalán található azon megállapítást, miszerint nem nyújtanak információt az alapanyagok beszerzésére és beszállítására vonatkozóan, a hatóság nem értékeli megfelelően Miskolc városban jellemző levegőminőség állapotváltozásait, valamint azt, hogy mind az SO₂, mind a CO és NO_x kibocsátás radikálisan csökkent a cementgyári tevékenység leállításával. Hivatkozott „a Sajó völgye levegőminőségi zóna levegőminőségének javítására készült intézkedési program levegőminőségi terv részleges felülvizsgálata” című tanulmányra, továbbá az ügy irataihoz csatolt Steiner Ferenc környezetvédelmi szakmérnök által készített szakvéleményben foglaltakra.

- [21] Sérelmezte továbbá, hogy a hulladékgazdálkodási engedélyezési eljárás és az egységes környezethasználati engedély módosítására irányuló eljárás egyesítésére a Ket. 33/B.§ (3) bekezdésébe ütköző módon a módosító határozatban került sor. Álláspontja szerint a módosításra a 314/2005. Korm. r. 20/A. § (10) bekezdése nem ad módot.

Előadta, hogy a módosító határozattal szembeni fellebbezését az alperesi jogelőd elutasította, az elutasító határozattal szemben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz fordult. A bíróság döntéséig az alperesi jogelőd nem hozhatta volna meg határozatát.

2021. január 21-én érkezett, 49. sorszámú beadványában felperes a 314/2005. Korm. r. 7. számú mellékletére hivatkozással kifogásolta továbbá, hogy a hatásterület meghatározása minden esetben szakkérdés, mely során a szakértő minden egyes környezeti elemre meghatározza a várható közvetlen és közvetett hatásokat, és azok hatásterületét, majd az egyes környezeti elemekre meghatározott hatásterületeket összesítve megállapítja a teljes hatásterületet. Felperes álláspontja szerint a keresettel támadott közigazgatási határozat ezzel összefüggésben hiányos, az ugyanis tartalmaz utalást a hatásterületre, de nem a kifejtett szakmai elvárások szerinti módon.

- [22] Az alperes érdemi ellenkérelmében határozatában foglalt indokai fenntartása mellett, a felperes keresetének az elutasítását kérte. A felperes keresetével kapcsolatban előadta, hogy egyetlen olyan hatályos miniszteri szintű rendelet van, amely környezetvédelmi szempontból meghatározott tevékenységre vonatkoztatva pontosan meghatározza a védőtávolságot, ez a hulladék lerakással, valamint a hulladék felrakóval kapcsolatos egyes szabályokról és feltételekről szóló 20/2006. (IV.5.) KvVM rendelet és annak 3. § (4) bekezdése. Azonban ez jelen ügy tárgyát képező tevékenységre nem feleltethető meg. A cementgyártás nem bűzterhelő tevékenység, levegőterhelő kibocsátásai elsősorban tüzelő berendezésekhez köthetők, így nincs mód védőövezet, védőterület kijelölésére levegőtisztaság-védelmi szempontból. A kén-dioxid immisszió mérési kötelezettséggel kapcsolatban előadta, hogy felperesnek a határozat 16. oldalán rögzítettekre való hivatkozása téves, az ugyanis kizárólag egy ténymegállapítás a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság, mint szakhatóság részéről az engedélyezési dokumentáció tartalmával kapcsolatban, de nem szakhatósági megállapítás. Hivatkozott a levegőterheltségi szint határértékeiről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló 4/2011. VM r. 1. mellékletére és előadta, hogy a gyár leállításával sem változott számottevően az átlagos kén-dioxid immisszió a két

mérőállomáson. Az átlagértékek évről-évre stagnálnak, az előírt immissziós határértékeket meg sem közelítik. Az Alföldi utcai állomáson 2014-2015. között 2012-ben 2 alkalommal, 2009-ben 1 alkalommal történt órás kén-dioxid határérték túllépés, a Lavotta utcai állomáson pedig összesen 1 alkalommal, amely nem felel meg a 4/2011. VM r. 1. melléklete szerinti megengedett 24 db órás határérték túllépésnek, így a jogszabályban rögzített feltételek teljesülése okán nem volt indokolt kén-dioxid immisszió mérés előírása környezetvédelmi szempontból.

- [23] Azzal kapcsolatban, hogy megfelelő részletességű információt tartalmazott-e a dokumentáció az alapanyag beszerzéséről előadta, hogy a határozat engedélyese 2016. június 5-i keltezésű hiánypótlása részletesen tartalmazza a szállítás volumenét és az ebből eredő levegőterhelést. A

Miskolci Törvényszék

102.K.700.021/2020/57. szám 7

vízvédelmi szakhatóságra hivatkozott megállapítást vízvédelmi hatáskörben tette. Ezért nem hiányos levegőtisztaság-védelmi szempontból a környezet hatásainak bemutatása. Azzal kapcsolatban, hogy az ipari eredetű SO₂, CO és NO_x kibocsátás Miskolcon a gyár leállítása után az újraindulással jogosan várható kedvező állapot visszaeshet, előadta, hogy a nitrogén oxidok értékelése megtörtént a határozatban. A koncentrációk jellemzően a határértékhez képest alacsony értékeket mutatnak.

- [24] Hangsúlyozta, hogy a korábbi üzemeltető elbontott egy elektrofiltert a II. Klinker kemencénél, de ezt még 2005-ben tette, helyette pedig zsákos szűrőberendezést épített be. Az I. Klinker kemence elektrofilterét a határozat engedélyese fogja kicserélni zsákos szűrőberendezésre, tehát mindkét kemence azonos technológiájú porelválasztó berendezéssel fog üzemelni, mint a korábbi leállítás előtt. Így az akkori kibocsátási adatok figyelembe vehetők a gyár várható kibocsátásainak meghatározásakor. Hivatkozott arra, hogy a cementgyár esetében rendelkezésre állnak a gyár üzemelése mellett és anélkül végzett immisszió mérési adatok, melyet a határozat indokolása tartalmaz. A felperes által hivatkozott szakértői véleményben felvetett kérdések a határozatban megválaszolásra kerültek.

- [25] A felperes által hivatkozott eljárásjogi jogszabálysértés tekintetében utalt a Pp. 164.§-a alapján arra, hogy felperest köti a bizonyítási teher, azonban bizonyítékot nem csatolt, kizárólag állításokat fogalmazott meg.

- [26] Az I. r. alperesi beavatkozó a felperes keresetének az elutasítását, perköltség megállapítását kérte, annak megjegyzésével, hogy ÁFA körbe tartozik. Előadta, hogy nem a cementgyár korábbi működése alapján ítélte meg a jelen per tárgyát képező engedélyhez szükséges feltételek meglétét az alperes, hanem a kérelmének tartalma és a jogszabályok, különösen a 314/2005. Korm. r. előírásai alapján. Ennek eredményeként új tevékenységre vonatkozó környezethasználat került engedélyezésre, nem pedig egy már meglévő tevékenység környezetvédelmi felülvizsgálata alapján született meg a határozat.

- [27] Álláspontja szerint a védőtávolság és védőterület nem lett megkerülve, hanem a hatásvizsgálati eljárásban meghatározottak szerint az lett megvizsgálva, hogy a hatásterületen belül van-e olyan védendő objektum, amelynél komponensenként a terhelés meghaladja a határértéket. Ez minden irányba történő távolsághatározást jelent. Az 1960-as évektől az 1990-es évek végéig alkalmazott védőtávolság szabályozást mára hatásvizsgálati eljárás váltotta fel. Előadta a környezet védelméről szóló 1995. évi LIII. törvény (továbbiakban: Kvt.) 28-29. §-ára hivatkozással, hogy a cementgyártási technológia természetes alapanyagok felhasználásával állít elő terméket. A felhasznált hulladékok nem veszélyes hulladékok. A tevékenység nem tartozik a veszélyes anyagok és technológiák körébe. A 71/2015. (XII.30.) Korm. rendelet mellékletében a tisztifőorvosi hivatal hatásköréeként meghatározott szakkérdés, illetve maga a szakértő szervre vonatkozó rendelkezés

csupán hatáskör telepítést jelent és nem kell minden esetben vizsgálni a lakóterülettől számított védőtávolságot.

- [28] A levegő jelenlegi leterheltségével kapcsolatban előadta, hogy a 2016. évi légszennyezettséggel kapcsolatban az adatok az országos légszennyezettségi mérőhálózat honlapján elérhetőek és a kívánt időszakra letölthetők. A hatásterületen lévő két mérőállomás (Miskolc-Görömböly, Lavotta utca, Miskolc-Martinkertváros, Alföldi út) 2016. évi szállópor (PM10) adatai alapján a felperes állításai valótlanak. Az ott lévő adatok alapján látható, hogy a kritikus hónapok a december és január hónapok, azonban ebben az időszakban a cementgyár tervezett éves nagyjavításra leáll, mivel az egyik alapanyagot, az agyagot nem lehet bányászni. Utalt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztály „a Sajó völgye levegőminőségi zóna levegőminőségének javítására készült intézkedési program levegőminőségi

Miskolci Törvényszék

102.K.700.021/2020/57. szám 8

terv részleges felülvizsgálata Miskolc Megyei Jogú város Önkormányzatának kezdeményezésére” dokumentumban foglaltakra, valamint Földművelésügyi Minisztérium honlapján elérhető „beszámoló jelentés a 1330/2011. (X.12.) Korm. határozattal elfogadott kis méretű szállópor (PM10 részecske) csökkentés ágazatközi intézkedési programjának végrehajtásáról 2016.” dokumentumra.

- [29] Álláspontja szerint felperes a hiányosan benyújtott adatok pótlására, illetve kiegészítésére vonatkozó előadásában úgy hivatkozik Steiner Ferenc szakvéleményére, hogy az a perben a beadványa elbírálásához kedvező legyen. A szakértői megállapításokkal kapcsolatban előadta, hogy azok alapvetően helyesek, azonban a dokumentációban megadott emissziós értékek nem „vállalt” emissziós értékek, hanem a cementgyár korábbi működése idején mért konkrét értékek, melyek a környezetvédelmi hatósághoz benyújtott LM bevallásokban, illetve a hatósági mérések jegyzőkönyveiben kontrollálhatók. Mivel a berendezéseket az I. r. alperesi beavatkozó fel fogja újítani, ezek az értékek még kedvezőbbek lehetnek. A szakma szabályai, illetve a jogszabályban rögzített követelmények szerint a 2014. éves légszennyezettségi alapállapot alkalmazása a 2015. februárban benyújtott engedélyezési dokumentáció esetében a legfrissebb hatóság által validált adatokat jelenti. A 306/2010. Korm. r. 2. § 1. pontja határozza meg az alaplevegő-leterheltség fogalmát. A 4/2011. VM r. 1. melléklete szabályozza órás, 24 órás és éves átlagokban az időtartamokat. A 306/2010. Korm. r. 7. § (1) bekezdés c) pontja az éves légszennyezettségi határértékekhez viszonyítást írja elő. A kedvezőtlen jelenlegi adat mindössze 0,7 μm^3 koncentráció értékkel magasabb, amely különbség nem éri el az éves légszennyezettségi határérték (40 μm^3) 2 %-át.

- [30] Kistokaj légszennyezettségével kapcsolatban előadta, hogy az Észak-magyarországi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség Mérőközpont 2008. szeptember 1. - 2008. november 4. időszakban végzett légszennyezettség mérése, melyet két kistokaji helyszínen is elvégeztek, alátámasztja, hogy a mért adatok a cementgyár működése alatt sem voltak összefüggésben a Kistokajban mért értékekkel.

- [31] A felperes azon hivatkozásával szemben, mely az alapos levegővizsgálat elvégzését kéri számon éppen a PM10 9 évre visszamenőleg tapasztalható nem kielégítő állapota miatt, előadta, hogy éppen ennek a légszennyező anyagnak olyan csekély a cementgyár által kibocsátott mennyisége, hogy a jogszabályban meghatározott hatásterület nem értelmezhető. A hatóság az EKHE engedélyben előírta az immisszió mérések lefolytatását, tehát a 6 hónapos próbaüzem előtt, illetve alatt lesz mód az immisszió mérések elvégzésére.

- [32] Fentieken túl utalt arra az EKHE dokumentációban egyértelműen le van írva, hogy a II. kemencén zsákos porszűrő rendszer volt a vizsgált időszakban és lesz az üzembe helyezést követően beépítve.

Az I. kemence légszennyező anyag kibocsátása a II. kemencénél alkalmazottal azonosan kialakított leválasztási technológia miatt várhatóan azonos lesz a II. kemence adataival.

- [33] A II. r. alperesi beavatkozó jogelődje, az ÁNTSZ Országos Tisztifőorvosi Hivatal, ellenkérelmében felperes keresetének elutasítását kérte. A levegő jelenlegi terheltségével kapcsolatban az SO₂ kibocsátás vonatkozásában előadta, hogy a hatósága a próbaüzem idejére előírta az 1 éven keresztül akkreditált mérőszerkezettel történő immiszió mérések végzését. Az immiszió méréseket a PM10 tekintetében azért tartotta indokoltnak, mert 2008. és 2015. közötti időszak valamennyi vizsgálati évében meghaladta a levegő leterheltségi szint határértékeiről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló 4/2011. VM r. 1. mellékletében előírt évi 35 alkalmat. Hivatkozása szerint a nitrogén-dioxid szennyezettség monitorozása azért szükséges, mivel az NO₂-t kibocsátó pontforrásokra (15 db) vonatkozó hatásterület érinti Hejőcsaba és Görömböly egyes részeit, így mérésekkel szükséges igazolni, hogy az NO₂ terhelés a vonatkozó előírásoknak megfelel. Miskolc a légszennyezettségi agglomerációk és zónák kijelöléséről szóló 4/2002. (X.7.)

Miskolci Törvényszék

102.K.700.021/2020/57. szám 9

KvVM rendelet szerint „a 8. Sajó völgye” zónába tartozik, melynek levegőminőségi jellemzői szerint a nitrogén-dioxid a „C” zóna csoportba esik. A kén-dioxid vonatkozásában Miskolc az „F” zóna csoportba tartozik, mely alapján a város ezen komponens tekintetében nem terhelt, nem fordult elő 24 órás és éves egészségügyi határérték túllépés 2014-2015. időszakban. Kén-dioxid tekintetében a város levegője nem szennyezett, továbbá a cementgyártási technológiához tartozó légszennyező pontforrások jelentős SO₂ kibocsátásával sem kell számolni, az SO₂ kibocsátás folyamatos monitoring alatt is áll. Erre tekintettel nem tartotta indokoltnak a kén-dioxid monitorozását az előírt immisziós vizsgálatokban.

- [34] Utalt arra, hogy a cementgyár 2003 után lecserélte a Klinker gyártó kemence elektrofilterét zsákos porelválasztó rendszerre. A pontforrások adatait bemutató 6. mellékletben szereplő kibocsátási értékek a 2008-2009. év LM jelentéseiben lévő bevallási adatok, illetve a hatósági mérési adatok alapján lettek megadva, amikor már a porkibocsátás csökkentésére zsákos porelválasztó berendezéseket használtak. A légszennyező források emissziójának terjedése a közvetlen hatásterületek meghatározása a 6. mellékletben ismertetett alapadatok felhasználásával történt az NO₂ és a PM10 komponensek tekintetében. Hivatkozott a 306/2010. Korm. r. 7. § (1a) bekezdésére és előadta, hogy összehasonlítva az egységes környezethasználati engedélyezési dokumentációban az engedélyes által a terjedési modellszámításokban megjelölt adatokat, az OLM Miskolc, Lavotta úti automata mérőállás adataival, a PM10 éves átlagszennyezettség a cementgyár bezárása utáni időszakban 2012-2014. között a 4/2011. VM r.-ben előírt éves egészségügyi határérték alatt maradt. A nitrogén-dioxid terhelés a Lavotta úti állomás adatai szerint 2012-2015. között szintén nem haladta meg az éves higiénés normát. Ezen alapanyag terheltséghez hozzáadva a terjedési modellszámításokkal meghatározott, 1 évre átlagolt cementgyár területét elhagyó maximális transzmissziós értékeket egyik légszennyező komponens (PM10, NO₂) sem lépi túl a 4/2011. VM r.-ben előírt éves egészségügyi határértéket. Ez alapján az engedélyes igazolta a 306/2010. Korm. r. 7. § (1) bekezdés c) pontjának való megfelelést.

A felperes keresete az alábbiak szerint nem alapos:

- [35] A per tárgyát az alperes határozatának törvényességi felülvizsgálta képezte a keresetlevél előterjesztésekor hatályos polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp). XX. fejezetében szabályozott közigazgatási per keretében.
- [36] A bíróság 2020. április 23. napján kelt 4. számú végzésével tájékoztatta peres feleket arról, hogy a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020 (III.31.)

Korm. rendelet (Veir.) 41.§ (1) bekezdése első mondata szerint a veszélyhelyzet ideje alatt a bíróság tárgyaláson kívül jár el.

- [37] A veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készületségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 150.§ (2) bekezdése alapján, tekintettel arra, hogy a bíróság 4. szám alatt értesítette a feleket a tárgyaláson kívüli elbírálásról, tárgyaláson kívül járt el. Erre a bíróság 2020. szeptember 9. napján kelt 29. számú végzésével külön is felhívta a peres felek figyelmét.
- [38] A r.Pp. 275. § (5) bekezdése szerint, ha a Kúria az első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat meghozatalára utasítja, a hatályon kívül helyező végzésben az új eljárás lefolytatására kötelező utasításokat ad. Ebben az esetben csak a felülvizsgálati eljárásban felmerült költséget állapítja meg, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.
- [39] A Kúria kötelező döntése értelmében a bíróságnak a felperes 2016. december 14. napján érkezett keresetlevelét kell elbírálnia, melyben a légszennyezettségi adatok elégtelenségére és hiányos **Miskolci Törvényszék**
102.K.700.021/2020/57. szám 10
- voltára, a védőtávolság hiányára utalt, továbbá vitatta, hogy az alaphatározat módosítására irányuló eljárás és a hulladékgyűjtési engedélyezési eljárás egyesítésére, így az alaphatározat módosítására van-e jogi lehetőség.
- [40] A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény (továbbiakban Ngtv.) 8.§ (8) bekezdése szerint a keresetet csak a perindításra nyitva álló határidőn belül lehet megváltoztatni, illetve kiterjeszteni. Ennek megfelelően a bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperes által 2021. január 21-én érkezett 49. sorszámú beadványban a hatásterületet illetően előadott hivatkozás tiltott keresetkiterjesztésnek minősül, ezért azt a bíróság érdemben nem vizsgálta.
- [41] A felperes által előterjesztett és a bíróság által elbírálandó keresetlevélben eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértések kerültek előterjesztésre, ennek eredményeképpen a bíróság elsődlegesen az eljárásjogi szabálysértések vonatkozásában vizsgáldott és az alábbiak szerint foglalt állást.
- [42] A 314/2005. Korm.r. 20.§ (3) bekezdése értelmében a felügyelőség hatáskörébe tartozó – külön jogszabályokban meghatározott – engedélyeket az egységes környezethasználati engedélybe kell foglalni.
- [43] A fenti jogszabályi rendelkezés értelmében az egységes környezethasználati engedély a jogszerűen lefolytatott eljárás eredményeképpen egy integrált, egységes engedély, amely magába foglalja a hatóság által, a hatáskörbe tartozó valamennyi engedélyrészt.
A rendelkezésre álló adatokból – felek által sem vitatottan – megállapítható, hogy mind az egységes környezethasználati engedélyezési eljárás iránt, mind pedig a hulladékgyűjtési engedély kiadása iránti kérelem az első- és másodfokon eljáró hatóságok hatáskörébe és illetékességébe tartozó eljárás volt, amelyet a fenti jogszabályhely értelmében egységes engedélybe kellett volna foglalni, azonban erre külön eljárások kerültek megindításra. Tekintettel azonban arra, hogy az irányadó jogszabályi rendelkezés értelmében egy engedélyt kellett kiadnia, helyesen döntött a hatóság akkor, amikor a két önálló eljárást egyesítette.
- [44] Az egyesítés vonatkozásában – osztva alperes és I. r. alperesi beavatkozó álláspontját – nincs különbség kérelemre, illetve hivatalból indult eljárás között, amennyiben annak feltételei fennállnak, úgy az eljárások egyesíthetőek. A rendelkezésre álló adatokból – így a módosító határozatból – megállapítható, hogy a hatóság a kormányrendelet 20.§ (3) bekezdését is megjelölte,

mint olyan jogalapot, amely biztosítja számára az együttes elbírálás lehetőségét.

[45] A jogorvoslati eljárások egyesítése kapcsán a bíróság rámutat arra, hogy az egyesítés jogcímeként helytállóan utalt az alperes a Ket. 33/B. § (1) bekezdésére, mivel a cementgyártási tevékenység és a nem veszélyes hulladékok energetikai célú, valamint anyagában történő hasznosítása engedélyezésére irányuló elsőfokú környezetvédelmi hatósági eljárások felülvizsgálatára vonatkozó másodfokú eljárások tárgya egymással szorosan összefügg. Ezért jogszerűen járt el az alperes, amikor az alaphatározat és a módosító határozat ellen előterjesztett fellebbezések elbírálására vonatkozó jogorvoslati eljárásokat egyesítve, egy határozatban hozott döntést.

[46] A Ket. 105.§ (2) bekezdése szerint, ha a másodfokú döntés meghozatalához nincs elég adat, vagy az elsőfokú döntés meghozatalát követően új tény merül fel, vagy egyébként a tényállás további tisztázása szükséges, a másodfokú döntést hozó hatóság a kiegészítő bizonyítási eljárás lefolytatását maga végzi el, és ennek alapján dönt.

[47] A bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperes határozatában részletes és okszerű indokát adta döntésének, valamint annak, hogy a fellebbezéseket miért nem fogadta el. Emellett a bíróság

Miskolci Törvényszék
102.K.700.021/2020/57. szám 11

rámutat arra, hogy az I. rendű alperesi érdekelt 2016. június 5-én részletes hiánypótlást nyújtott be a szállítás volumenével és az ebből eredő levegőterheléssel kapcsolatban, ezért a tényállás a közigazgatási eljárás során teljeskörűen feltárára került, további tényállás-tisztázási kötelezettség az alperes oldalán nem keletkezett.

[48] A bíróság mindezekre figyelemmel megállapította, hogy a felperes keresetében előadott eljárásjogi kifogások megalapozatlanok, az ügy érdemére kiható eljárásjogi jogsértés nem volt feltárható.

[49] A bíróság a felperes anyagi jogi kereseti hivatkozásaival összefüggésben az alábbiakra mutat rá.

[50] A Ktv. 25.§ (2) bekezdése szerint az egyes övezetekben folytatható tevékenységek a külön jogszabályban a környezetterhelés jellege alapján meghatározott védőtávolság, védőterület megléte és a védelmi előírás megtartása esetén engedélyezhetők.

[51] A Ktv. 4. § 20. pontja szerint hatásterület: az a terület vagy térrész, ahol jogszabályban meghatározott mértékű környezetre gyakorolt hatás a környezethasználat során bekövetkezett vagy bekövetkezhet.

[52] Az OTÉK 38. § (1)-(2) bekezdései szerint a védőterület a káros hatások elleni védelmet vagy biztonságot szolgáló terület, amely lehet

a) védőterület (biztonsági terület), vagy

b) nyomvonal jellegű építmény esetén védősáv (biztonsági övezet)

A védőterület kiterjedését, felhasználásának és beépítésének lehetőségét, módját és feltételeit a vonatkozó jogszabályok - ennek hiányában az illetékes hatóságok előírásai - alapján kell meghatározni. A településrendezési eszközök készítése, felülvizsgálata vagy módosítása során a honvédelmi és katonai célú építmények működési és védőterületét a honvédelmi miniszter adatszolgáltatása alapján kell kijelölni.

[53] Az OTÉK preambulumban a jogalkotó kimondja, hogy a Kormány az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 62. §-a (1) bekezdésének g) pontjában foglalt felhatalmazás alapján meghatározza az országos településrendezési és építési követelményeket (a továbbiakban: OTÉK), és elrendeli azok kötelező alkalmazását.

- [54] A 4/2011. VM r. 1. számú melléklete szerint a kén-dioxid 1 órás immissziós határértéke $250 \mu\text{g}/\text{m}^3$, az éves $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$.
- [55] A fenti jogszabályi rendelkezések értelmében védőtávolság környezetvédelmi ügyben csak a külön jogszabályban meghatározott esetekben merülhet fel. A levegő védelméről szóló 306/2010. Korm.r. ilyen előírást nem tartalmaz, így felperes hivatkozásával ellentétben az elsőfokú engedélyezési eljárásban a hatóságnak a védőtávolságot – erre irányuló jogszabályi rendelkezés hiányában – nem kellett vizsgálnia
- [56] Felperes által a keresetében hivatkozott OTÉK 38. §-a szintén nem alkalmas annak alátámasztására, hogy alperesnek a per tárgyát képező eljárásban védőterület kialakításáról, védőtávolság meghatározásáról kellett volna döntenie. Az OTÉK védőterület fogalom meghatározása ugyanis az építésügyi hatósági eljárásokkal összefüggésben bír relevanciával. Tárgyi ügyben ugyanakkor környezetvédelmi hatósági eljárás képezte a felülvizsgálat tárgyát, amely egyértelműen a Ktv. hatálya alá tartozó eljárás, ezért a bíróság az OTÉK 38. §-ára vonatkozó felperesi hivatkozást a perben figyelembe venni nem tudta.
- Miskolci Törvényszék**
102.K.700.021/2020/57. szám 12
- [57] A bíróság hangsúlyozza, hogy a védőterület, mint fogalom légszennyezettségi szempontból nem értelmezhető, a 306/2010. Korm. r.-ben a jogalkotó a hatásterület meghatározást rögzíti, amely a 314/2005. Korm. r. szabályaival is összhangban van. A hatásterület fogalmát a Ktv. 4. § 20. pontjában a következők szerint határozza meg: az a terület vagy térrész, ahol jogszabályban meghatározott mértékű környezetre gyakorolt hatás a környezethasználat során bekövetkezett vagy bekövetkezhet.
- Az elsőfokú hatóság, valamint az alperes által lefolytatott környezeti hatásvizsgálat az engedélyezés során releváns hatásterületre vonatkozó adatok figyelembevételével történt, védőterületre való utalás a hatóság részéről – fogalmi hiányosság okán – nem kerülhetett rögzítésre sem az első- sem a másodfokú határozatokban.
- [58] A bíróság a kén-dioxid kibocsátással kapcsolatos kereseti hivatkozással összefüggésben kiemeli, ténykérdés, hogy az I. rendű alperesi érdekelt részére kén-dioxid immissziós mérés előírására nem került sor a próbaüzemmel illetően. A 4/2011. VM r.-ben meghatározott határértékek figyelembe vétele mellett az alperes ellenkérelmében megjelölt 2004-2015. közötti kén-dioxid koncentrációra vonatkozó átlagértékek messze elmaradtak a rendeletben rögzített határértékektől, melyre tekintettel a bíróság alperesi hatósággal egyetértve úgy ítélte meg, hogy a kén-dioxid kibocsátás mérésének előírását az alperes által beszerzett adatok nem indokolták.
- [59] A bíróság rámutat arra, hogy a felperes keresetében hivatkozott, a határozat 16. oldalán rögzített megállapítás a levegő terheltsége szempontjából érdemi kihatással nem bír, az ugyanis a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság által, vízügyi és vízvédelmi szempontok mentén tett ténymegállapítása.
- [60] A becsatolt iratokból egyértelműen megállapítható, hogy az engedélyezett tevékenység nélkül is terhelt az érintett terület levegő minősége. Alperesi hatóság az engedély megadásakor épp a fenti körülményekre, valamint a tevékenység volumenére tekintettel a tényleges működés megkezdése előtt hat hónapi próbaüzem tartásáról rendelkezett. A PM10 napi légszennyezettségi adatok alapján a hatóság az engedély megadásának feltételeként a próbaüzem alatt folyamatosan és az üzemszerű működés megkezdését követően egy éven keresztül tartó immisszió vizsgálatot írt elő, mely alapot nyújthat további szükséges intézkedés megtételére. A rendelkezésre álló adatok alapján azonban, a kérelem benyújtásának idején helytállóan jutott az alperes arra a következtetésre, hogy a szálló por

immisszióhoz a cementgyár korábban sem járult hozzá jelentősen, valamint a gyár leállítását követően sem volt számottevő szálló por immisszió csökkenés megállapítható a releváns két miskolci mérőállomáson.

[61] A közigazgatási perben a bíróság a felperesi konkrét tényállítások alapján az ezzel összefüggésben megjelölt konkrét jogsérelmek felülvizsgálatát végzi. Az EKHE kérelem kapcsán indult közigazgatási perben nincs lehetőség általánosságban a védőtávolság, a légszennyezettség mértékének meghatározására és további mérések elvégzésére szakértőt kijelölni, amennyiben nincs ehhez konkrét tényállítás és jogszabálysértés megjelölve. Mindezekre tekintettel, figyelemmel az egyes kereseti kérelmeknél is kifejtett okfejtésre, a bíróság mellőzte felperes szakértő kirendelése iránti indítványát.

[62] Fent kifejtetteken túl hangsúlyozni szükséges, hogy az EKHE kérelem felelős tervezők, szakemberek bevonásával készült, melyet a hatóság szakhatóság bevonásával a jogszabályi előírásoknak megfelelés szempontjából vizsgált. Alperesi jogelőd részletesen kifejtette a perrel támadott határozatában a felperes által becsatolt szakvéleményben foglaltakkal kapcsolatos álláspontját. Steiner Ferenc szakértő maga is elfogadhatónak ítélte az EKHE dokumentációban

Miskolci Törvényszék

102.K.700.021/2020/57. szám 13

foglaltakat, aggályát azzal kapcsolatosan fejezte ki, hogy miként lehetne garanciákat kötni az emisszió tartásához. El kell választani az egységes környezethasználati engedélyezési eljárást az üzemszerű működéstől. A bíróság megítélése szerint, figyelemmel a feltárt illetőleg a hatóság által megállapított körülményekre I.r. alperesi érdekelt az EKHE alapján folytathatja tevékenységét, az abban meghatározott paraméterek, kibocsátási határértékek betartásával. Amennyiben működése során nem felel meg az előírásoknak akkor szankcionálható, ez azonban már nem az engedélyezési eljárásra tartozó kérdés. Mindezekre tekintettel a bíróság felperes keresetét jogszabálysértés hiányában elutasította.

[63] A perben felperes pervesztes, míg alperes és I-II. r. alperesi beavatkozó pernyertesek lettek.

[64] A bíróság a rPp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte felperest alperes, I. és II. r. alperesi beavatkozó perköltségének megfizetésére, melynek összegét a 32/2003(VIII.22.) IM rendelet 3. §- ban foglaltak figyelembevételével határozta meg, figyelemmel a kifejtett munkára illetőleg a tárgyalások számára, és a felülvizsgálatban meghatározott 30.000.- Ft-ra.

[65] A bíróság a tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 43. § (3) bekezdése szerinti eljárási illeték megfizetésére a rPp. 78.§ (1) bekezdése, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése és 15.§ (1) és (3) bekezdései alapján pervesztes felperest kötelezte a magyar állam javára.

[66] A bíróság megállapította, hogy az eljárás során felmerült fordítási díjat a rPp. 6. §-a valamint 78. § (4b) bekezdése alapján az állam viseli.

[67] Az ítélet ellen a fellebbezési jogot a rPp. 340. § (1), (2) bekezdése zárja ki.

Miskolc, 2021. február 9.